

הדרשת

כל נדרי

"יום הקדוש"
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 3
(55)

וואס מיר האבן זוכה געווען צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

דרשת כל נדרי, וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט ליל יום הקדוש, פאר כל נדרי, שנת תשפ"ב לפ"ק, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

דער ראש ישיבה שליט"א איז צוגעגאנגען צום ארון קודש, און אנגעהויבן די דרשה מיט א געשטיקטע קול פון געוויין.

מורי ורבותי, עס ברענט א פייער!

מיר שטייען יעצט אין זייער א הייליגע נאכט. עס שטייט אין ספרים אז דער רב זאל זאגן 'מוסר' פאר 'כל נדרי' מעורר זיין די הערצער צו תשובה; אבער ווער בין איך צו זאגן מוסר, איך דארף דאך תשובה טון מער פון ענק אלע צוזאמען. (דער ראש ישיבה שליט"א האט גישט געקענט קומען צום ווארט פון גרויס געוויין).

דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו פלעגט נאכזאגן בשם זיין טאטען, דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו, א משל: אמאל האט אויסגעבראכן א פייער אין שטאט בשעת אלע זענען געשלאפן, דער רב איז געשלאפן, דער ראש ישיבה איז געשלאפן, דער דיין איז געשלאפן, דער ראש הקהל איז געשלאפן, די כולל אינגעלייט זענען געשלאפן, יעדער איז געשלאפן, אויסער דער שמש - וואס איז געווען אויף - האט באמערקט ווי עס ברענט א פייער, איז דער שמש ארוםגעלאפן אין די גאנצע שטאט אויפןעקן דעם עולם, און געשריגן הויף: "מורי ורבותי, עס ברענט א פייער! עס ברענט א פייער! שטייט אויף!" קיינער האט גישט קיין טענות אויפ'ן שמש: "ווער ביסטו דען אז דו וועקסט אויף דעם רב? ווער ביסטו?! דו וועקסט אויף דעם דיין?! דו וועקסט אויף די חשוב'ע מענטשן?! יעדער פארשטייט ווען עס ברענט א פייער איז גישט קיין חילוק ווער עס וועקט אויף, מען דארף זיך דאך ראטעווען דאס לעבן. די זעלבע איז ווען עס קומט אויפצואוועקן אידשע הערצער, און שרייען: "מורי ורבותי, עס ברענט א פייער! היינט איז די הייליגסטע נאכט פון יאר, לאמיר גוט אויסניצן דעם טאג."

לאמיר תשובה טון

טייערע אנשי שלומינו, מיר שטייען יעצט אין די הייליגסטע נאכט פון יאר. עס שטייט אין פסוק (ויקרא טו, ל): "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם", ווייל אין דעם טאג וועט ער פארצייען אויף ענק, ענק צו רייניגן פון אלע ענקערע זינד, "לפני ה' תטהרו", פאר'ן אייבערשטן זאלט עטץ זיך

רייניגן. דער אייבערשטער ווארט אויף אונז, ער וויל אז מיר זאלן זיך צוריק קערן צו אים, און אויב מען טוט תשובה איז ער מוחל אויף אלע עבירות וואס מען האט געטון. לאמיר גישט דורכלאזן דעם טאג מיט גארנישט, לאמיר גישט פארפאסן אזא הייליגע טאג, לאמיר תשובה טון, לאמיר זאגן פאר'ן אייבערשטן: "איך גיי שוין זיין גוט", "איך גיי שוין זיין וואויל".

זיי מיר מתקן!

עס שטייט אין הייליגע ספרים, פארן וואס יעדעס יאר 'כל נדרי' ביינאכט' ווען יעדער קומט זיך צאם אין בית המדרש צום דאווענען פאלט אויף יעדן א שרעק? ווייל דעמאלט קומען זיך צאם אלע טפות וואס דער מענטש האט מוציא געווען זרע לבטלה רחמנא לצלן, און האט דורכדעם באשאפן קליפות, און זיי וויינען צום מענטש ער זאל זיי צוריק מתקן זיין, זיי בעטן זיך: "דו האסט דאך מיר באשאפן, זיי מיר מתקן!" - לאמיר תשובה טון פאר'ן אייבערשטן.

תשובה טון איז זייער א גרינגע זאך

מענטשן מיינען אז 'תשובה טון' איז א שווערע זאך, דערפאר האלטן זיך מענטשן צוריק פון טון תשובה, מען האט גישט קיין כח צו שווערע זאכן, אבער עס איז גישט ריכטיג; 'תשובה טון' איז זייער א גרינגע זאך, תשובה איז: מען זאגט אפאר ווערטער פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך וויל זיין גוט", "רבוננו של עולם עס גייט מיר אזוי שווער, וויפיל מאל איך נעם זיך פאר מער גישט צו זינדיגן פאל איך נאכאמאל און נאכאמאל דורך, דער יצר הרע ברענט אין מיר", - דאס איז תשובה, רעדן פשוט'ע ווערטער צום אייבערשטן, מען בעט איבער דעם אייבערשטן, מען דערציילט אים ווי שטארק מען וויל זיין ערליך, ווי שווער עס גייט.

עס שטייען אויבן אין הימל מקטריגים

אין די צייט וואס מיר שטייען דא אין בית המדרש, שטייען אויבן אין הימל מקטריגים, שלעכטע מלאכים, וואס רעדן

1 ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות נאוף, סימן וכו'): "על ידי הוצאת זרע לבטלה", ווען מען זינדיגט אין די עבירה פון פגם הברית, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, "בורא קלפות", טוט מען באשאפן קליפות.

בחורים; טענה'ט צום אייבערשטן

טייערע בחורים; טענה'ט היינט פאר'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין גוט, העלף מיר געב מיר א שידוך, עס איז מיר זייער שווער צו זיין אליינס, איך קען נישט זיין אן א ווייב".

איך האב אנגעהויבן מיין לעבן פארדרייט

און אפילו א אינגערמאן וואס איז שוין חתונה געהאט האט אויך א טענה, זאגט פאר'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער אמת אז איך האב שוין חתונה געהאט, דו האסט מיר געגעבן א ווייב, אבער וואס זאל איך טון, איך וויל אזוי שטארק זיין ריין, איך וויל אזוי שטארק זיין ערליך און אפגעהיטן, אבער איך האב אנגעהויבן מיין לעבן פארדרייט, איך האב זיך צוגעוואוינט צו טון שלעכטע זאכן און דאס לויפט מיר יעצט נאך, איך קען זיך שוין נישט אפשיידן דערפון, העלף מיר איך זאל זיך קענען שטארקן אויף מיין יצר הרע".

אזוי דארף מען טענה'נען פאר'ן אייבערשטן, כדי דער אייבערשטער זאל זיך נישט צוהערן וואס די מקטריגים רעדן אן שלעכטס אויף אונז.

אום יום כפור חתמ'עט מען

טייערע אידן! לאמיר נישט פארפאסן אזא הייליגע נאכט, ראש השנה משפט מען דעם מענטש און מען שרייבט אפ אלעס וואס וועט זיין מיט אים דעם קומענדיגן יאר, דערנאך ווארט דער אייבערשטער נאך צען טעג ביז יום כפור אז דער מענטש זאל נאך תשובה טון, און אום יום כפור חתמ'עט מען שוין אפ ווי אזוי דאס יאר זאל זיין, אזוי ווי מען זאגט ביים דאווענען: "בראש השנה יכתובו, וביום צום כפור יחתמו".

יעדער איינער איז צעבראכן און צעשאסן

ווער האט זיך געקענט פארשטעלן אנהייב יאר וואס פאר א יאר 'תש"פ' וועט זיין?! קיינער האט זיך דאס נישט געקענט פארשטעלן פון פאראויס וואס מיר זענען אלץ אריבער דעם יאר, יעדער איינער איז צעבראכן און צעשאסן, מען ווייסט נישט וואס נאך עס קומט, וואס וועט זיין מיט אונזערע קינדער? וואס וועט זיין מיט די מוסדות? וואס וועט זיין מיט אונזערע דורות? אין אזא הייליגע נאכט האבן מיר א גרויסע כח צו בעטן דעם אייבערשטן עס זאל קומען א גוט יאר, אויס'פועל'ן פאר אונז און פאר די גאנצע וועלט ישועות און אלעס גוטס.

זאל איך כאטש פייפן פאר'ן אייבערשטן...

איך דערצייל יעדעס יאר יום כפור א מורא'דיגע מעשה וואס האט פאסירט ביים הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו; איין

שלעכטס אויף אידישע קינדער, זיי זאגן פאר'ן אייבערשטן: "געענדיגט מיט די אידישע קינדער, אידן פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, אידן זענען געפערליך..." דערפאר דארף מען זיך שטארקן און רעדן גוטס אויף אידישע קינדער, מען דארף זאגן פאר'ן אייבערשטן אז עס איז נישט אמת וואס די מקטריגים זאגן, אידן זענען א טייער פאלק, אידן ווילן זיין גוט נאר זיי זענען זייער צעבראכן, זיי פאלן דורך; אזוי קען מען טרעפן אויף יעדן איד לימודי זכות.

איך וויל שוין חתונה האבן

א בחור האט זייער א גרויסע לימוד זכות, אז ער וויל חתונה האבן; מוהרא"ש פלעגט זאגן פאר בחורים זיי זאלן טענה'נען יעדן טאג צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם! וואס זאל איך טון איך פאל אראפ נאכאמאל און נאכאמאל אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, איך וויל נישט זינדיגן, איך וויל זיין אפגעהיטן פון עבירות, דער יצר הרע ברענט אין מיר, עס איז מיר זייער שווער צו זיין אליין, איך וויל שוין חתונה האבן".

העלפן בחורים און מיידלעך

לאמיר זיך היינט פארנעמען צו העלפן בחורים, צו העלפן מיידלעך, לאמיר פרובירן צו טרעפן פאר זיי שידוכים; לאמיר כאטש העלפן די אייגענע קינדער זיי חתונה מאכן יונגער הייט זיי זאלן קענען זיין אפגעהיטן און ריין.

אנטראגן שידוכים

רוב טאג בין איך היינט געווען פארנומען מיט שידוכים, איך האב גערעדט צו דעם און יענעם אנטצוטראגן שידוכים, ברוך השם היינט האב איך שוין אויסגעפירט איין שידוך און מיט'ן אייבערשטן'ס הילף קומט נאך², ווייל מוהרא"ש האט אונז געלערנט אז עוסק זיין אין 'שידוכים' צווישן בחורים און מיידלעך איז די העכסטע זאך, מאכן שידוכים איז העכער פון אלעס, כדי אריינצוברענגען רייניקייט ביי אידן. מוהרא"ש האט זיך מוסר נפש געווען זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען טהרה ביי אידישע קינדער, ער האט זיך מוסר נפש געווען צו מאכן שידוכים.

וואס מאכט מען אזא רעש?

פון אינדרויסן קוקט אויס ווי דאס איז א איבריגע זאך, עס פעלט נישט אויס, וואס מאכט מען אזא רעש: 'שידוכים'... 'שידוכים'... וואס ברענט דאס אזוי שטארק? פארוואס איז דאס אזוי וויכטיג? אבער צדיקים ווייסן וואס טוט זיך אויף די וועלט, זיי ווייסן וואס איז באמת וויכטיג.

2 [פון א בריוו: בעזרת ה' תברך; יום ג' פרשת וזאת הברכה, מחרת יום הכפורים, "א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן; לכתוב ... גרו יאיר. זאג דיין טאטע און דיין ברודער - דער בר מצוה בחור, זיי זאלן מיר מחל זיין אז איך בין נישט אנגעקומען צום "בר מצוה". איר האט דאך מיטגעהאלטן יום הקדוש אין שטעטל די תפילות; איך בין זייער אפגעמאטערט פון דאווענען אלע תפילות פאר'ן עמוד. כל נדרי, שחרית, מוסף, נעילה און נאכדעם די קהודין און ועל כולם האב איך נאך געמאכט א שידוך שפעט אויף דער נאכט. איך בין אנגעקומען אהיים אין וויליאמסבורג פיר אזייגער פארטאגס און היינט האב איך געגעבן אפאר שיעורים אין ישיבה; עס איז מיר זייער שווער געווען צוריק ארויס צו פארן אין שטעטל. איך וועל דאס מיט'ן אייבערשטן'ס הילף משלים זיין, איך וועל קומען צו דעם בר מצוה בחורים חתונה און אזוי ווייטער. איך האף אז די האלסט אין איין דאנקען דעם אייבערשטן אויף די מתנה, פאר דיין פלה; דו האסט באקומען זייער א חשוב'ע פלה, א צנועה, אן איידעלע און א ערליכע; דארפסטו נאר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן ווייטער און ווייטער].

יאר יום כפור האט דער הייליגער בעל שם טוב געזען אין הימל אז עס שוועבט א שווערע גזירה דאס יאר אויף די אידן, דער בעל שם טוב האט פרובירט צו מבטל זיין די גזירה אבער עס איז נישט געגאנגען. אינעם בית המדרש פונעם בעל שם טוב זכותו גיין עלינו האט געדאווענט א איד וואס האט אריינגענומען צו זיך אין שטוב זיין פלימעניק, א צען יעריג יתומ'ל, און אזוי ווי דער יתום האט נישט געהאט קיין עלטערן וואס זאלן זיך זארגן פאר אים איז ער נישט געגאנגען אין חדר, און האט גארנישט געקענט, אפילו נישט די א' ב'. ווען עס איז געקומען דעם הייליגן טאג פון יום כפור האט אים דער פעטער געברענגט אין שול מיט זיך. דער קינד האט געהאט ביי זיך א פייפערל מיט וואס ער האט אייביג געפינן ביים פאשענען די שעפעלעך פון זיין פעטער, און ווען דער פעטער האט אים גענומען אין בית המדרש האט ער מיטגענומען מיט זיך דעם פייפערל און דאס געהאלטן אין זיין טאש.

דער קינד איז געזעצן גאנץ יום כפור אין בית המדרש, נישט קענענדיג דאווענען קיין איין ווארט, ער האט געזען ווי יעדער דאווענט מיט אזא ברען, אלע זיצן און וויינען צום אייבערשטן, האט אים זייער אנגעהויבן ווי טון זיין הארץ, עס האט אים אנגעהויבן ברענען זיין נשמה: "איך וויל דאך אויך דאווענען, איך וויל זיך אויך אויסגיין מיין קליינע הארץ צום אייבערשטן, אבער איך קען דאך נישט קיין עברי, איך ווייס נישט ווי אזוי מען דאווענט", אינמיטן דאווענען האט זיך דער קינד שוין נישט געקענט מער איינהאלטן, אז דאס גאנצע בית המדרש דאווענט א גאנצן טאג פארן אייבערשטן און ער קען נישט דאווענען, האט ער געטראכט: 'וואס קען איך טון פארן אייבערשטן?' איז אים בייגעפאלן א זאך וואס ער קען טון, ער האט ארויסגענומען דעם פייפער פון טאש און געגעבן א שטארקע פייף, וואס האט האט אפגעדינערט אין גאנצן בית המדרש... 'אז איך קען נישט דאווענען - זאל איך כאטש פייפן פארן אייבערשטן!' פארשטייט זיך אז דער פעטער האט אים אנגעשריגן: 'וואס האסטו געטון?! דו האסט געשטערט דאס גאנצע בית המדרש פון דאווענען!' מוצאי יום כפור האט דער הייליגער בעל שם טוב געזאגט, אז דער קינד מיט זיין פייף האט צערקען די שלעכטע גזירה, וויבאלד ער האט געבען נישט געקענט דאווענען, אבער ער האט געהאט א שטארקע ווילן כאטש עפעס צו טון פארן אייבערשטן, און פון טיפעניש פון הארץ האט ער געגעבן א פייף מיט זיין גאנצע הארץ - מיט דעם האט ער באוויזן צו צערייסן די גזירה.

פון טיפעניש פון הארץ

זעט מען פון דעם אז דער אייבערשטער קוקט נישט ווער

עס דאווענט, און וואס ער דאווענט, דער אייבערשטער קוקט אריין אין די הערצער, צו זען ווער עס שרייט פון טיפעניש פון הארץ, אזוי ווי דער קינד וואס האט גארנישט געקענט, אבער ער עס האט אים אזוי ווי געטון אז ער קען נישט דאווענען האט ער געגעבן א פייף מיט זיין גאנצע הארץ און מיט דעם האט ער צעריסן די גזירה.

נאר איך בין אזוי פארהארטעוועט!...

אמאל זיצט א מענטש אין בית המדרש יום כפור ביינאכט, ער קען יא עברי, ער קען יא דאווענען, אבער ס'דאווענט זיך אים נישט, ער זעט ווי יעדער דאווענט, ער זעט ווי יעדער וויינט, יעדער האט אן התעוררות, און נאר מיר אינטערעסירט נישט דאס דאווענען, איך האב נישט קיין הארץ און געפיל צום דאווענען, איך וויל שוין אהיימגיין פון שול, פלוצלינג געבט ער א קרעכץ פארן אייבערשטן: "אוי, רבוננו של עולם פארוואס דאווענט יעדער מיט אזא ברען און הארץ און נאר איך בין אזוי פארהארטעוועט!..." קען זיין אז די קליינע קרעכץ וואס געבסט - דאס וועט צערייסן א גזירה.

מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס וועט ברענגען די ישועה; אפער וועט מיין קליינע קרעכץ צום אייבערשטן ברענגען די ישועה, עס מאכט נישט אויס ווער דו ביסט, זאג ארויס פארן אייבערשטן: "רבוננו של עולם האב רחמנות אויף דייןע קינדער!" "רבוננו של עולם העלה דייןע אידישע קינדער!"

אויפהייבן די אויגן צום אייבערשטן

מיר האבן נישט קיין שום אנדערע עצה נאר אויפצוהייבן די אויגן צום אייבערשטן און בעטן: "הייליגער באשעפער העלה שוין דייןע קינדער", "העלה עס זאל שוין נאר קומען גוטס אויף אונז".

עס קומט א לאנגע יאר

לאמיר נישט לאזן דער טאג זאל דורכגיין מיט גארנישט, עס קומט דאך א לאנגע יאר, מיר ווייסן נישט וואס וועט זיין אין דעם יאר, לאמיר יעצט אויסבעטן עס זאל זיין א גוטע יאר.

אייבערבעטן די תורה

טייערע חברים, מען גייט יעצט ארויסנעמען די ספר תורה פון ארון הקודש און מען גייט אייבערבעטן די תורה, עס איז נישט גענוג אז מען קושט די תורה, נישט דאס מיינט אייבערבעטן, מען דארף זיך פארנעמען צו לערנען יעדן טאג אביסל תורה, האבן א שייכות מיט די תורה, דער רבי האט דאך אויג געגעבן א סדר דרך הלימוד³ (עיני שיחות הר"ן סימן עו), דער רבי האט אונז געגעבן

3 דער רבי זאגט דארט: "טוב ללמוד במהירות ולכלי לדיקדק הרבה בלמודו. רק ללמוד בפשיטות בזריות ולכלי לכלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין. רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשוטות הפשט, ו'אם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן', און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל-פי הרב ידע אחר-כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשיילמד כסדר בזריות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

און דער רבי זאגט (שם): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד - לומר הדברים כסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יכלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יבין מהו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען

האבן נחת פון אירע קינדער, אירע קינדער וועלן זיין חשוב, עס וועט איר נישט פֿעלן קיין פֿרנסה (עין בזהר הקדוש, פרשת נשא, דף קכה:).

איך האב נישט געהאט מיט קיינעם גארנישט

איך וויל ענק בעטן א קליינע טובה; איך האב א פראבלעם, ווען ענק האבן א פראבלעם קומט עטץ צום ראש ישיבה, אבער צו וועמען זאל איך גיין? ... מיר וואלט בעסער געווען צו זיצן אין די זייט און נישט האבן צוטון מיט קיינעם, ביי מיין זיידן זכר צדיק לברכה אין בית המדרש האב איך געדארפט זיין פארנומען מיט אלעס, דאס האט מיר ווי געטון, עס האט מיר געשטערט: 'צוליב דעם בין באשאפן געווארן זיין פארנומען מיט יעדן איינעם?!' ווען איך בין געקומען צום רבין בין איך געזיצן אויף א פלאץ וואו איך האב נישט געהאט מיט קיינעם גארנישט, איך בין געזיצן אונטער מיין טלית און געדאווענט, און איך האב זייער פלייסיג געלערנט, קענסט דאס פרעגן פון די חברים וואס געדענקן ווען איך בין מקורב געווארן.

זייט מיר מוחל

פון מיין זייט וואלט איך ווייטער געזיצן אונטער מיין טלית און גערעדט מיט יעדן נאר התחזקות, נאר גוטע ווערטער, עס וואלט מיר נישט אינטערעסירט וואס טוט זיך ביי אנדערע, אבער וואס זאל איך טון אז מוהרא"ש האט מיר געגעבן א שווערע שליחות צו זיין 'ראש ישיבה' - מחזק זיין און אויפברענגען בחורים, שפעטער האט מוהרא"ש צוגעלייגט אויך אינגעלייט, שפעטער פרויען, חדר און סקול; קומט אויס אז איך בין פארנומען מיט יעדן, צומאל קען פאסירן ווען מען איז עוסק מיט א רבנים, אז מען ווערט באליידיגט, מען האט חלישות הדעת; וויל איך בעטן פון ענק אלע זאלן מיר מוחל זיין.

איך בין יעדן איינעם מוחל, איך האב נישט קיין שווער הארץ אויף קיינעם, און איך בעט ענק, מען זאל מיר מוחל זיין, איך מיין נישט קיין שלעכטס, אויב האב איך איינעם ווי געטון בעט איך אים איבער, און אין דעם זכות אז מען איז זיך מוחל איינער דעם אנדערן וועלן מיר זוכה זיין אז דער אייבערשטער וועט אונז מוחל זיין אויף אונזערע זינד.

מיר ווייסן נישט וועלכע סארט יאר עס ווארט אונז אפ, לאמיר טענה'נען פאר'ן אייבערשטן ער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז און שיקן א גוטע יאר, און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה שלימה, במהרה בימינו, אמן.

א וועג ווי אזוי מיר קענען אויך לערנען די הייליגע תורה, לאמיר זיך מאכן א חשבון 'ווי אזוי איז דורך די יאר' לאמיר זען ווי אזוי איז דורך די היינטיגן טאג, פון ערב יום כפור, האב איך היינט געעפנט א חומש? האב איך היינט געעפנט א משניות? האב איך היינט געעפנט א גמרא? מיט אלע תירוצים לאמיר נאך היינט אנהייבן לערנען, לאמיר נאך היינט עפענען די ספרים, און זיך פארנעמען צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, אביסל משניות און אביסל גמרא.

זיך שערן די האר

טייערע פרויען, אידישע טעכטער! לאמיר זיך מקבל זיין אין דעם הייליגן טאג צו גיין אנגעטון בצניעות און זיך שערן די האר. מיר האבן אלע געהערט פון אינגערע באבעס און עלטער באבעס ווי ביים קריג האבן די רשעים אויסגע'הרג'עט אונזערע עלטערן, מען האט פארברענט גאנצע שטעט, עס זענען איבערגעבליבן נאר איינער פון א שטאט, איינער פון א משפחה, מיט גרויסע נסים זענען זיי געבליבן ביים לעבן, און דער אייבערשטער בעט זיך ביי אונז מיר זאלן גיין אנגעטון בצניעות, זיך שערן די האר - לאמיר דאס פאלגן.

אפשניידן די נאז אדער הענט

דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו פלעגט געבן א דרשה כל נדרי בנינאכט, אינמיטן די דרשה פלעגט ער זיך אויסדרייען זיין הייליגע פנים צום ווייבער שול און געוויינט צו די פרויען, ער האט געזאגט: "ווי אזוי קען מען זאגן ביי קריאת שמע 'ובכל נפשך' - מיר זענען גרייט אוועק צו געבן דעם גאנצן נפש פאר'ן אייבערשטן, ווען מען איז נישט גרייט אוועק צו געבן דאס ביסל האר?! ווען דער אייבערשטער וואלט ווען געהייסן אפשניידן די נאז אדער הענט וואלט מען דאס אויך געדארפט טון, אבער ער בעט דאס נישט פון אונז, ער בעט נאר אביסל האר!"

צוריק האלטן די גאולה וועגן אביסל האר!?

ער פלעגט חזר'ן וואס דער הייליגער צדיק ר' פנחס'ל קאריצער ז"ע האט געזאגט: "די גאנצע גאולה הענגט אויף א האר"; דאס הייסט אז די 'ביי האר' האלט אפ משיח פון קומען. פארנוואס זאלן מיר צוריק האלטן די גאולה וועגן אביסל האר?

זי וועט האבן אלע ברכות

דער אייבערשטער באצאלט אויף דעם אזויפיל שכר, א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאלן זיך נישט ארויסזען, זי שערט זיך אפ אירע האר - וועט האבן אלע ברכות, און זי וועט

לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער פססרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "וואס לא ביין תכה, ביין אחר כה, וואס ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פננתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל אזוי אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה', ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.